

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/279/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511209178
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511209178.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO 35724803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom 851 01 Bratislava, Údernícka 5, proti odporcovi: B. I., nar.XX.XX.XXXX, bytom E. L. XXX, XXX XX M., vedľajší účastník: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO 42260086, právne zastúpený: HKP Legal, s.r.o., so sídlom 811 08 Bratislava, Sasinkova 6, o zaplatenie 1.472,42 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07. júna 2012, č. k. 10C/254/2011 - 57, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 51,98 Eur, advokátovi JUDr. Rudolfovi Priečinskému, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví označeným uznesením v prvom výroku zrušil platobný rozkaz zo dňa 25.10.2011 č.k. 10C/254/2011-18 podľa § 173 ods. 2 O.s.p., nakoľko sa nepodaril doručiť odporcovi do vlastných rúk a zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. V druhom navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 81,37 Eur zaplatený v kolkových známkach, ktorý mu bude vrátený prostredníctvom Daňového úradu Bratislava podľa § 11 ods. 3,4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. V treťom výroku rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporca a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zaviniel zastavenie konania, odporcovi preukázateľne nevznikli žiadne trovy konania, preto odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Uznesením okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 189,60 Eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vedený v Tatra banka, a.s., č.ú.: 2627726277/1100. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktorú určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie zo dňa 21.05.2012) á 71,37 Eur + 20% DPH (14,27 Eur), 2 x paušál á 7,63 Eur + 20% DPH (3,05 Eur) v súvislosti s vyššie uvedenými úkonmi v zmysle § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 15, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Proti tomuto uzneseniu, jeho výrokovej časti, ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,11 Eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný

poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Považuje za úplne absurdné, že navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, čo si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Vzhľadom k ústavnému rozmeru právo na právnu pomoc nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať a z hľadiska ostatných subjektov diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,98 Eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu v napadnutej časti je vecne správne, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Uznesenie okresného súdu je odôvodnené v súlade s kritériami v ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O.s.p., je správne, úplné a presvedčivé, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením uznesenia okresného súdu plne stotožňuje.

Zároveň však považuje za potrebné k dôvodom odvolania navrhovateľa uviesť nasledovné.

Odvolaním navrhovateľa bolo napadnuté uznesenie okresného súdu iba vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť uznesenia a ostatné výroky uznesenia okresného súdu ostali právoplatné a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

Okresný súd v prejednávanej veci sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p..

Trovy konania vedľajšieho účastníka predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len "AT").

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje základné právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Okresný súd priznal správne ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z., ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nepovažoval odvolanie navrhovateľa za spôsobilé na iné než potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu.

Pokiaľ sa navrhovateľ v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, odvolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 ods. 1 O.s.p. a ani dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Keďže s poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania je vecne správny, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b) AT) z polovice tarifnej odmeny, t. j. zo 71,37 Eur, čo je 35,68 Eur, k tomu 7,63 Eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), + 8,67 Eur DPH, spolu 51,98 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.